

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος**

Όνομα αξιολογούμενου:

ΔΗΜΗΤΡΑ ΦΩΤΙΟΥ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή:

ΑΡΕΤΗ ΜΠΟΤΑΪΤΗ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιώνΠρακτικό συνάντησης αξιολογητή -
αξιολογούμενου:

A1_ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α_ΦΩΤΙΟΥ.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

A1_ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β'(1η)_ΦΩΤΙΟΥ.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

16/04/2024

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

A1_ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β'(2η)_ΦΩΤΙΟΥ.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

23/04/2024

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Πολύ καλός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ Για την Εκπαιδευτικό Δήμητρα Φωτίου (ΠΕ60) του 3ου Νηπιαγωγείου Αλεξάνδρειας της Διεύθυνσης Π.Ε. Ημαθίας στο πεδίο Α1 Αριθμ. Πρωτοκόλλου: 6797/22-5-24 Η εκπαιδευτικός Φωτίου Δήμητρα (ΠΕ60) που υπηρετεί στο 3ο Νηπιαγωγείο Αλεξάνδρειας-Ημαθίας σχεδίασε και πραγματοποίησε δύο διδασκαλίες στο Τμήμα Βασικού-Υποχρεωτικού ωραρίου, το οποίο έχει δυναμικότητα 25 νήπια (α' και β' ηλικίας). Σε κάθε διδασκαλία, ακολούθησε τη φιλοσοφία και τη δομή ανάπτυξης σεναρίου, σύμφωνα με το Νέο Πρόγραμμα Σπουδών (Ι.Ε.Π., 2021). Στην πρώτη διδασκαλία, το γνωστικό αντικείμενο με θέμα «Η Άνοιξη του Renee Magritte» εντάχθηκε στο Δ' Θεματικό πεδίο Παιδί, Σώμα, Δημιουργία και Έκφραση και συγκεκριμένα στη Θεματική Ενότητα Δ.2. «Τέχνες». Ενέπλεξε από το Α' Θεματικό πεδίο Παιδί και Επικοινωνία τη θεματική ενότητα Α.2 «Τεχνολογίες της Επικοινωνίας και Πληροφορίας». Το διδακτικό αντικείμενο αφορούσε τη Δ' φάση («Εμπλουτισμός») του ομώνυμου σεναρίου, σύμφωνα με το νέο Πρόγραμμα Σπουδών (Ι.Ε.Π., 2021). Στη δεύτερη διδασκαλία, το γνωστικό αντικείμενο είχε τίτλο «Το -Π- της Περσεφόνης». Εντάχθηκε στο Α' Θεματικό πεδίο Παιδί και Επικοινωνία και συγκεκριμένα στη Θεματική Ενότητα Δ.2. «Τέχνες». Ενέπλεξε από το Α' Θεματικό πεδίο Παιδί και Επικοινωνία τη θεματική ενότητα Α.1 «Γλώσσα». Αφορούσε την Α' φάση («Εξοικείωση») σεναρίου με τίτλο «Ταξίδι στη χώρα του "Π"», σύμφωνα με το νέο Πρόγραμμα Σπουδών (Ι.Ε.Π., 2021). Οι διδασκαλίες ακολούθησαν βιωματική και επικοινωνιακή προσέγγιση. Υποστηρίχθηκαν από κούκλες personnes που εισήγαγαν προβληματισμούς, ανέθεσαν «αποστολές» και βοήθησαν να ενεργοποιηθούν οι προηγούμενες γνώσεις των νηπίων. Βασίστηκαν σε συνεργατικές δραστηριότητες με παιγνιώδη χαρακτήρα. Οι

δραστηριότητες πραγματοποιήθηκαν στην ολομέλεια, σε μεγάλες ομάδες ή ατομικά. Χρησιμοποιήθηκε κατάλληλο εκπαιδευτικό/εποπτικό υλικό (χειραπτικό και ψηφιακό). Η πρώτη διδασκαλία ενσωμάτωσε την τεχνολογία σημαντικά. Η παρούσα Έκθεση συντάσσεται λαμβάνοντας υπόψη: α) την προ-αξιολογική επικοινωνία, κατά την οποία προετοιμάστηκαν οι διδασκαλίες και δόθηκαν συμβουλές και υποστήριξη. Συγκεκριμένα, στις 9-4-24 πραγματοποιήθηκε διαδικτυακή συνάντηση, στην οποία συνδιοργανώθηκε και συνδιαμορφώθηκε η δομή της διδασκαλίας, προσδιορίστηκαν οι ημέρες, οι ώρες και τα θέματα των διδασκαλιών, καθώς και σημαντικά στοιχεία που επηρεάζουν τη διεξαγωγή και την παρακολούθησή τους. Ακολούθησε επικοινωνία μέσω e-mail, για διευκρινίσεις και για την καταγραφή των αποφάσεων της συζήτησης. Το Πρακτικό των δύο διδασκαλιών, με βάση το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α, συνοπογράφηκε στις 16-4-24, πριν από την πρώτη διδασκαλία. β) την παρατήρηση δύο διδασκαλιών, στοιχεία τεκμηρίωσης των οποίων καταγράφονται στη συνοπτική αποτίμηση καθεμιάς, με βάση το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β', γ) τις συζητήσεις ανατροφοδότησης, κατά τις οποίες η αξιολογούμενη αναστοχάστηκε κριτικά και αντικειμενικά στα κρίσιμα συμβάντα δ) την Έκθεση Αυτοαξιολόγησης ε) τα τεκμήρια που η αξιολογούμενη έχει αναρτήσει στον ηλεκτρονικό φάκελο καθώς επίσης, τα Σχέδια Μαθήματος για κάθε διδασκαλία στ) τις καταγραφές της αξιολογήτριας κατά την παρακολούθηση των διδασκαλιών, ζ) την Έκθεση της αξιολογούμενης, που επέδωσε στην αξιολογήτρια Η παρούσα Έκθεση τεκμηριώνεται με βάση την κρίση και τη συλλογιστική της αξιολογήτριας, όπως αποτυπώνεται στην αποτίμηση κάθε διδασκαλίας σύμφωνα με το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β'.

Αντίγραφο του εν λόγω εγγράφου, ένα για κάθε διδασκαλία, παραδόθηκε στην αξιολογούμενη αποδεδειγμένα, ένα στάλθηκε στη Δ/νση Π.Ε. Ημαθίας και ένα τηρείται από την αξιολογήτρια. Στην αξιολόγηση λήφθηκαν υπόψη τα εξής κριτήρια, τεκμηριωμένα με ενδεικτικά στοιχεία από το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β' των δύο διδασκαλιών: αα) Προετοιμασία διδασκαλίας 1. Τα Σχέδια Μαθήματος, ήταν δομημένα με τη μορφή σεναρίου σύμφωνα με το Ν.Π.Σ (Ι.Ε.Π., 2021). Αποτελούσαν επιλεγμένες φάσεις ευρύτερων σεναρίων, τα οποία μας δόθηκαν. Υπήρχαν δραστηριότητες ενεργοποίησης του ενδιαφέροντος και της προσοχής των νηπίων με την τεχνική της «έκπληξης», καθώς και δραστηριότητες αξιολόγησης της μάθησης. Στις δύο διδασκαλίες χρησιμοποιήθηκε διαφορετική κούκλα persona, που εισήγαγε το πρόβλημα και προσκάλεσε τα νήπια για μια αντίστοιχη «αποστολή». 2. Για κάθε δραστηριότητα είχε προετοιμαστεί ανάλογο εκπαιδευτικό/εποπτικό υλικό (χειραπτικό και ψηφιακό). Συγκεκριμένα, στην πρώτη διδασκαλία, η νηπιαγωγός είχε δημιουργήσει ένα ψηφιακό αρχείο με παιχνίδια τόμπολας-ταύτισης, το οποίο παρείχε άμεση ανατροφοδότηση. Περιείχε έργα του ζωγράφου, μεταξύ των οποίων και «Η Άνοιξη». Επίσης, είχε δημιουργήσει κινητές κάρτες και δάπεδο για την κίνηση της Beebot. Στη δεύτερη, είχε σχηματίσει το γράμμα «Π» σε χαρτόνι πάνω στο οποίο τα παιδιά θα κολλούσαν μικρές ατομικές ζωγραφιές αντικειμένων που το όνομά τους αρχίζει από το φώνημα αυτό, προκειμένου να κατασκευάσουν τη «σημαία της χώρας του "Π"». 3. Οι δραστηριότητες ανταποκρίνονταν σε γνωστικούς στόχους και στην καλλιέργεια βασικών δεξιοτήτων του 21ου αι., όπως ανάπτυξη της κριτικής σκέψης, της δημιουργικότητας και της φαντασίας, την τήρηση κανόνων επικοινωνίας και συνεργασίας, τον σεβασμό στη διαφορετικότητα, δεξιότητες ψηφιακού προγραμματισμού και χρήσης Η/Υ, καθώς επίσης, την ανάπτυξη μεταγνώσης και την καλλιέργεια θετικής στάσης απέναντι στη μάθηση. 4. Η μετάβαση μεταξύ των δραστηριοτήτων γινόταν με τις οδηγίες της νηπιαγωγού. Σύμφωνα με τον σχεδιασμό της πρώτης διδασκαλίας, υπήρχαν δύο διαδοχικές δραστηριότητες. Ωστόσο, κατά την υλοποίηση έγιναν τρεις, σε αντίστοιχες –μη ισοπληθείς- ομάδες, χωρίς δυνατότητα εναλλαγής των παιδιών μεταξύ των δραστηριοτήτων. Στη δεύτερη διδασκαλία, η υλοποίηση ακολούθησε τον αρχικό σχεδιασμό και η μετάβαση από τη μία στην άλλη δραστηριότητα έγινε πιο ομαλά. Γενικά, ο ενθουσιασμός για το γνωστικό αντικείμενο, ο παιγνιώδης χαρακτήρας των δραστηριοτήτων και η προσωπική ικανοποίηση των νηπίων από τη συμμετοχή τους συντηρούσαν το ενδιαφέρον τους. Τα μαθησιακά αποτελέσματα αξιοποιούνταν σε επόμενη δραστηριότητα. 5. Η τεχνολογία ενσωματώθηκε μόνο στις δραστηριότητες της πρώτης διδασκαλίας. Συγκεκριμένα, στον Η/Υ η μία ομάδα έπαιξε ένα παιχνίδι τόμπολα με ζωγραφικούς πίνακες του καλλιτέχνη ενώ άλλη ομάδα ασχολήθηκε με τον προγραμματισμό της Beebot σε άλλη δραστηριότητα. αβ) Ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο 1. Η νηπιαγωγός επέλεξε κατάλληλο εκπαιδευτικό/εποπτικό υλικό, ψηφιακό και χειραπτικό, έτοιμο και κατασκευασμένο από την ίδια. 2. Στην πρώτη διδασκαλία, υπήρχε σε τραπεζάκι «γωνιά»-έκθεση με την εικόνα του Renee Magritte και έργα του, δημιουργημένη από προηγούμενες ημέρες. Τα παιδιά γνώριζαν και περιέγραφαν το έργο «Η Άνοιξη» του καλλιτέχνη, ως προς τα στοιχεία και τα χρώματά του. Για τη δεύτερη διδασκαλία, τα παιδιά γνώριζαν τη διαδικασία μάθησης των φωνημάτων από άλλες περιπτώσεις και βασιζόταν στα κύρια ονόματά τους. 3. Σε κάθε διδασκαλία, τα παιδιά υποστηρίχθηκαν να ανακαλούν προηγούμενες γνώσεις και εμπειρίες και να χρησιμοποιούν γνωστές έννοιες και όρους, όπως π.χ. χρώματα, σχήματα, πουλιά, χρηστικά αντικείμενα, φαγητά, κ.λπ. Για παράδειγμα, στην πρώτη διδασκαλία, ήταν σε θέση να αναφέρουν χρώματα και πουλιά σε πίνακες του ζωγράφου. Στη δεύτερη διδασκαλία, όλα τα νήπια αναγνώριζαν το φώνημα «Π» στα κύρια ονόματα. Κάποια νήπια ήταν σε θέση να το αναγνωρίσουν και μέσα σε λέξεις που πρόφεραν (π.χ. σπανάκι), δύο έδωσαν παράδειγμα από την αγγλική γλώσσα (pink, picnic) ενώ ένα κορίτσι έδωσε επανειλημμένως τα παραδείγματα «ψάρι» και «ψωμί», επιμένοντας ότι υπάρχει το φώνημα «Π». 4. Τα περισσότερα παιδιά φάνηκε να γνώριζαν τη λειτουργία «επιλογή» στο ποντίκι του Η/Υ, στην πρώτη διδασκαλία που χρειάστηκε να παίξουν το ψηφιακό παιχνίδι ταύτισης ενώ ελάχιστα παιδιά φάνηκε να μπορούν να προγραμματίσουν τη Beebot. αγ) Διδακτική μεθοδολογία και

πρακτικές 1. Οι διδασκαλίες αποτελούσαν μέρος-φάσεις διδακτικών σεναρίων (Ι.Ε.Π., 2021). Προώθησαν την επικοινωνιακή και συνεργατική μάθηση. Βασίστηκαν στην υλοποίηση διαφορετικών ειδών δραστηριοτήτων (στην ολομέλεια, ατομικές και σε ομάδες). 2. Στην πρώτη διδασκαλία, το σχέδιο μαθήματος αναπροσαρμόστηκε, ως προς τις δραστηριότητες και τη διάρκειά τους. Συγκεκριμένα, ενώ είχαν σχεδιαστεί δύο επάλληλες δραστηριότητες, αυτές υλοποιήθηκαν ταυτόχρονα σε ισάριθμες ομάδες. Επιπλέον, ευέλικτα προστέθηκε μία ακόμη ευκαιριακά, για να ασχοληθούν προνήπια που ανέμεναν τη σειρά τους να παίξουν στον Η/Υ. 3. Η ενεργοποίηση των νηπίων έγινε με διαφορετική κούκλα persona σε κάθε διδασκαλία. Στις δύο περιπτώσεις, προκάλεσε το ενδιαφέρον των παιδιών, έθεσε έναν προβληματισμό και ανέθεσε μια «αποστολή». Ενδεικτικά αναφέρεται ότι, στην πρώτη διδασκαλία, η νηπιαγωγός, παρουσιάζοντας την κούκλα persona είπε: «Ήρθε πάλι η Δόνα Χελιδόνα και μου είπε ότι έχασε τον πίνακα "Η Άνοιξη του Renee Magritte" κι έφερε μια φίλη της μαζί, στο κουτί (δείχνει ένα κουτί). Ποιον έφερε μαζί της, λέτε;». Ένα αγόρι απάντησε: «Ένα έντομο». Τα παιδιά άρχισαν να μαντεύουν, προτείνοντας γνωστά τους έντομα. Αφού διαπίστωσαν ότι ήταν η Beebot, η νηπιαγωγός είπε ότι η Δόνα Χελιδόνα είχε χάσει και τους φίλους της τα «φιλοπούλια». Με ανάλογο τρόπο, στη δεύτερη διδασκαλία, η νηπιαγωγός παρουσιάζοντας την κούκλα persona με το πολύχρωμο πουγκί της, ρώτησε: «Τι νομίζετε ότι έχει μέσα;» Τα νήπια απάντησαν: «Ψάρια, νερό,...». Άφησε να το ψηλαφίσουν και μάντεψαν ότι είχε ένα διπλωμένο χαρτί (μήνυμα). Η νηπιαγωγός είπε ότι δε μπορούσε να ανοίξει το πουγκί γιατί ήταν δεμένο σφιχτά. Οι κούκλες ήταν παρούσες στις διδασκαλίες και υποστήριξαν τη φάση της αξιολόγησης της μάθησης. 4. Η οργάνωση της διδασκαλίας έγινε κυρίως μετωπικά, στην Ολομέλεια («παρεούλα»), μέσω ερωταποκρίσεων. Στην πρώτη διδασκαλία, η νηπιαγωγός χώρισε τα παιδιά σε τρεις -μη ισοπληθείς- ομάδες, για την πραγματοποίηση της αποστολής. Ανέθεσε δραστηριότητα διαφορετικού βαθμού δυσκολίας και όρισε αρχηγό σε καθεμιά, για να συντονίζει τα παιδιά και τις ενέργειές τους. Υποστήριξε, ωστόσο, σχεδόν αποκλειστικά, την ομάδα που ασχολήθηκε με τη Beebot. Στη δεύτερη διδασκαλία, στην οποία συμμετείχε η ολομέλεια, ακολούθησε την τεχνική «άσκηση-μύθος». Περιέγραψε ένα ταξίδι στη χώρα του «Π»: «Θα πάμε με ..., Μόλις μπήκαμε στη χώρα του «Π». Α! Βλέπουμε..., Όλα εδώ έχουν χρώμα..., Οι κάτοικοι έχουν ονόματα όπως..., κ.λπ.» και τα παιδιά εκτελούσαν. Παρόμοια, στο τέλος της διδασκαλίας, στην ολομέλεια, η μάθηση αξιολογήθηκε δια βοής, με τη σύνοψη της παραπάνω ιστορίας. 5. Η σύνδεση με την προϋπάρχουσα γνώση των παιδιών, σε κάθε διδασκαλία, αναδειχθηκε με ερωταποκρίσεις σχετικές με έννοιες που θα υποστήριζαν το εκάστοτε γνωστικό αντικείμενο, όπως για χρώματα, για στοιχεία του ζωγραφικού πίνακα, για σχήματα, για φαγητά, για ζώα, για χρηστικά αντικείμενα κ.λπ. Τα παιδιά συμμετείχαν κυρίως αυθόρμητα, χωρίς να ζητούν την άδεια να απαντήσουν. 6. Οι οδηγίες δίνονταν στην Ολομέλεια, ανεξαρτήτως του είδους των δραστηριοτήτων. Παρότι ήταν σαφείς, υπήρχε θόρυβος λόγω των προσωπικών επιθυμιών/ενδιαφερόντων και δε γινόταν κατανοητές από πολλά παιδιά. Η νηπιαγωγός τις επαναλάμβανε, όταν το έκρινε αναγκαίο, είτε ατομικά είτε στην ομάδα. 7. Η νηπιαγωγός υποστήριζε κατάλληλα και επιβράβευε κάθε προσπάθεια, όπως π.χ. «Μπράβο Κ., είσαι πολύ γρήγορος!». «Μπράβο, Π.! Έχει και παγκάκια (στη χώρα του «Π»). Σωστά το σκέφτηκες!». Έδινε χρόνο στα διστακτικά παιδιά να σκεφτούν και να απαντήσουν. Στην πρώτη διδασκαλία, προκατέλαβε ότι δεν θα προλάβαιναν να παίξουν όλα τα παιδιά με τη Beebot ή στον Η/Υ, γι' αυτό θα συνέχιζαν την επόμενη διδακτική περίοδο. Το επανέλαβε στο τέλος της διδασκαλίας για να καθησυχάσει όσα παιδιά διαμαρτύρονταν. 8. Στο στάδιο της αξιολόγησης της μάθησης, η νηπιαγωγός παρουσίαζε την εκάστοτε κούκλα persona και προσκαλούσε τα παιδιά να επιβεβαιώσουν ότι είχαν ολοκληρώσει την «αποστολή». Ενδεικτικά, στο τέλος της πρώτης διδασκαλίας ρώτησε τα παιδιά: «Για να δούμε, καταφέραμε αυτό που μας ζήτησε η Δόνα Χελιδόνα! Θέλω τώρα, να έρθουν τα παιδάκια που βρήκαν τα κομμάτια (που είχαν παίξει με τη Beebot), να τα βάλουν στον πίνακα (να τα συναρμολογήσουν σε χαρτόνι) κι εγώ θα φέρω κόλλα να τα κολλήσουμε». Όσο κολλούσαν τα παιδιά, η νηπιαγωγός ρώτησε τα παιδιά που είχαν παίξει στον Η/Υ: «Σας φάνηκε εύκολο ή δύσκολο;». Οι απαντήσεις δίνονταν δια βοής, οπότε η νηπιαγωγός εξειδίκευσε λέγοντας: «Τι σας δυσκόλεψε, ο χειρισμός του ποντικιού ή να βρείτε το όμοιο;». Ελάχιστα παιδιά απάντησαν αυθόρμητα. Στη συνέχεια, ρώτησε τα παιδιά που είχαν παίξει με τις κάρτες memory, για να συγκρίνουν τα «φιλοπούλια» με όσα είχαν βρει στον Η/Υ και να διαπιστώσουν αν ήταν ίδια. Οι απαντήσεις δίνονταν δια βοής «Ναι!», «Όχι!» και μάλλον αυθαίρετα. Τέλος, η νηπιαγωγός ρώτησε: «Βρήκαμε όλους τους πίνακες που έχουν πουλιά;» Τα παιδιά απάντησαν «Ναιiiii!» δια βοής. Παρόμοια, στο τέλος της δεύτερης διδασκαλίας, όταν είχαν κατασκευάσει τη «σημαία της χώρας του Π», η νηπιαγωγός κατάφερε να ανοίξει το πουγκί που κουβαλούσε η πάπια Περσεφόνη. Έβγαλε ένα ποίημα με εικονόλεξο, το οποίο τα παιδιά διάβασαν δια βοής. 9. Ο ρυθμός της διδασκαλίας παρουσίασε βελτίωση μεταξύ των δύο διδασκαλιών. Συγκεκριμένα, στην πρώτη διδασκαλία ήταν μέτριος, με αρκετά κενά και θόρυβο, που δημιουργούνταν από την έντονη διαφοροποίηση στις δραστηριότητες και στον βαθμό υποστήριξης των ομάδων από τη νηπιαγωγό. Στη δεύτερη ήταν καλός, χωρίς κενά αλλά εξακολουθούσε να υπάρχει αρκετός θόρυβος. αδ) Παιδαγωγικό κλίμα (μάθησης) και διαχείριση της τάξης 1. Το κλίμα ήταν θετικό και υποστήριζε τη μάθηση. Τα νήπια έδειχναν εξοικειωμένα με τον χώρο και μεταξύ τους, ευδιάθετα και πρόθυμα για μάθηση. Στην παρουσία μας, έδειξαν ενδιαφέρον και ευγένεια. 2. Τα νήπια εκδήλωναν ενδιαφέρον σε ό,τι είχε να παρουσιάσει η νηπιαγωγός. Τα περισσότερα ανταποκρίνονταν με προθυμία σε ερωτήσεις της, σηκώνοντας το χέρι τους αλλά χωρίς να κρατούν πάντα τη σειρά τους. Της απευθύνονταν με άνεση. Όταν απαντούσαν ταυτόχρονα, η νηπιαγωγός

υπενθύμιζε το κανόνα. Τότε, κάποια νήπια σήκωναν το χέρι συνειδητά για να ζητήσουν τον λόγο και κάποια λόγω μίμησης. Ενδεικτικά αναφέρεται, ότι όταν η νηπιαγωγός παρουσίαζε την κούκλα persona με το πουγκί της και είπε: «Δεν ανοίγει το πουγκί της όμως», ένα αγόρι συμπλήρωσε «Έχει κόμπο!» του έκανε παρατήρηση λέγοντάς του: «Να σηκώνεις χέρι!». Όταν δημιουργούνταν περισσότερος θόρυβος, η νηπιαγωγός διέκοπτε τις ομιλίες. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι παρουσιάζοντας στην Ολομέλεια το ζήτημα της «Δόνας Χελιδόνας» και δημιουργώντας προβληματισμό στα νήπια για τον τρόπο που θα τη βοηθούσαν, η νηπιαγωγός ρώτησε: «Μπορούμε, όμως, να πάμε όλοι μαζί στον υπολογιστή;» Τα παιδιά άρχισαν να λένε: «Εγώ! Εγώ! Εγώ!». Η νηπιαγωγός διέκοψε τον θόρυβο λέγοντας: «Μισό, μισό... Δεν θα συνεννοηθούμε! Για να δούμε! Θα σας πω εγώ!» και συνέχισε αποφασίζοντας τον τρόπο που θα μοίραζε τα νήπια στις ομάδες εργασίας. 3. Στην πρώτη διδασκαλία, η νηπιαγωγός αξιοποίησε νήπια με αυξημένες ικανότητες, αναθέτοντάς τους ευθύνη συντονιστών στις ομάδες που θα υλοποιούσαν τις δυο δραστηριότητες, λέγοντας: «Θα έρθει ο Ν. με τα προνήπια όλα, εδώ στον Η/Υ. Εγώ θα πάω εκεί (έδειξε δυο τραπέζια ενωμένα στη μεγάλη πλευρά τους) με τα νήπια, να παίξουμε με τη Beebot. Ο Ν. θα πάρει και τα αυτοκόλλητα και όταν κάποιος θα τελειώνει θα του δίνει ένα αυτοκόλλητο. Όποιος τελειώνει, μπορεί να έρχεται εκεί στο μεγάλο τραπέζι να βλέπει τη Beebot». Μετά, ανέθεσε σε ένα άλλο αγόρι να πάει με τα μεγάλα νήπια στο τραπέζι με το ρομπότ και όλα στάθηκαν ολόγυρα. 4. Η νηπιαγωγός προσπαθούσε να είναι υποστηρικτική και ενθαρρυντική σε όλα τα νήπια, όταν διαπίστωνε δυσκολία ή αταξία. Ενδεικτικά αναφέρεται, ότι στη δεύτερη διδασκαλία, προκειμένου να ενισχύσει κάποια παιδιά διστακτικά ή αδύναμα, τα πλησίαζε, έδειχνε το σφιχτά δεμένο πουγκί της κούκλας persona και τα προέτρεπε να βρουν μια λέξη (φαγητό, κύριο όνομα, ζώο, χρώμα κ.λπ.) από «Π», προκειμένου να ανακαλύψουν όσα περισσότερα και να μπορέσει να το λύσει. Επιβράβευε κάθε προσπάθεια και πρόθυμη συμμετοχή. 5. Φάνηκε να υπάρχει δυσκολία στην πρόληψη θορύβου και στη διαχείριση της τάξης. Συγκεκριμένα στην πρώτη διδασκαλία, η νηπιαγωγός διαπιστώνοντας ότι ο Ν. δυσκολευόταν συντονίσει τη σειρά των προνηπίων, πλησίασε στην ομάδα και υπενθύμισε ότι στον Η/Υ θα έπρεπε να βρίσκονται μόνο ο Ν. και το παιδί που ήταν η σειρά του ενώ τα υπόλοιπα θα έπρεπε να ασχολούνται με τις κάρτες. Λόγω της προσωρινής απουσίας της, όμως, από την ομάδα που έπαιζε με την Beebot, δημιουργήθηκε αναστάτωση εκεί, καθώς αναπτύσσονταν πρωτοβουλίες από πολλά νήπια. Έτσι, ενώ κάποιο νήπιο πλησίασε τον παίκτη που δυσκολευόταν, λέγοντάς του: «Να σε βοηθήσω;» και υποδεικνύοντάς του ορθά τον προγραμματισμό του ρομπότ, επιστρέφοντας η νηπιαγωγός του έκανε παρατήρηση λέγοντας: «Γιατί ήρθες εδώ; Δεν ήρθε ακόμη η σειρά σου». Στη δεύτερη διδασκαλία, κατά τη διάρκεια της μετακίνησης όλων των παιδιών στην «άσκηση-μύθο», δεν υπήρξε πρόβλεψη να διευρυνθεί ο χώρος δράσης. Ως συνέπεια, κάποια έσπρωχναν τα προπορευόμενα, κάποια αγκαλιάζονταν μεταξύ τους, κάποια εμποδίζαν την κίνηση άλλων και κάποια καθόταν στο παγκάκι αδιάφορα. Παρά ταύτα, η νηπιαγωγός επικεντρώθηκε στις απαντήσεις τους, αναφορικά με λέξεις που αρχίζουν από «Π», χωρίς να μεριμνά για το πρόβλημα της μετακίνησης. 6. Παρόμοια, δεν υπήρξε πρόβλεψη για τη διάρκεια αναμονής των παιδιών που τελείωναν τη δραστηριότητα και καλούνταν στην Ολομέλεια για την αξιολόγηση της μάθησης. Ακολουθώντας την οδηγία «Όποιος τελειώνει να καθίσει στην παρεούλα!», κάποια παιδιά τελείωναν και άρχιζαν να μετακινούνται στην αίθουσα και κάποια κάθονταν στην «παρεούλα», όπου –αναμένοντας να συγκεντρωθούν όλα– έκαναν θόρυβο. Ως συνέπεια, κατά τη διάρκεια παρουσίασης των ατομικών ζωγραφιών ή της συζήτησης για την ολοκλήρωση της εκάστοτε «αποστολής», πολλά παιδιά ήταν απρόσεκτα και έδειχναν κόπωση. Η νηπιαγωγός, στην πρώτη διδασκαλία χρειάστηκε να επαναλάβει κάποιο ποίημα ρουτίνας: «Τα χεράκια στο κεφάλι, τα χεράκια στην κοιλιά, ... κι η φωνή μου κλειδωμένη!» και στη δεύτερη, να κάνει γενική παρατήρηση να ησυχάσουν και να προσέχουν –χωρίς να απευθύνεται στα συγκεκριμένα παιδιά. 7. Η παρουσία της κούκλας persona, στις δύο διδασκαλίες, φάνηκε να διευκολύνει τη συνοχή του τμήματος και τη δημιουργία κοινού στόχου, μέσω της «αποστολής» που ανέθετε. Στο τέλος της διδασκαλίας, πολλά νήπια έτρεχαν αυθόρμητα να την αγκαλιάσουν. 8. Το τμήμα φαίνεται να αναγνωρίζει, να σέβεται και να αποδέχεται την κοινωνικοπολιτισμική και ατομική διαφορετικότητα. αε) Αναστοχασμός της διδασκαλίας – Αυτοαξιολόγηση του εκπαιδευτικού Η νηπιαγωγός αναστοχάστηκε κριτικά πάνω στις διδασκαλίες της. Εκτίμησε ότι στη δεύτερη διδασκαλία είχε αποδώσει καλύτερα. Γενικά, εξέφρασε ικανοποίηση από την ανταπόκριση των παιδιών, από τον τρόπο αλληλεπίδρασής τους και από την προσοχή που έδειχναν στον χειρισμό των εργαλείων/υλικών. Απέδωσε την ευδιάθετη συμμετοχή τους, αφενός στην εξοικείωση των παιδιών με τη σχολική ζωή και τους κανόνες, αφετέρου στις δραστηριότητες καθαυτές. Τόνισε ότι εκκινούσαν από μια «αποστολή» και συνέχιζαν με παιγνιώδη τρόπο, στην πρώτη διδασκαλία αξιοποιώντας την τεχνολογία στη δεύτερη τη μαθημένη διαδικασία και πρακτική εκμάθησης των φωνημάτων. Αναφέρθηκε στην παρουσία πολλών προνηπίων, κάποιων παιδιών αλλοδαπών και κάποιων με μαθησιακές δυσκολίες και δυσκολίες συμπεριφοράς. Εντόπισε με αντικειμενικότητα τα κρίσιμα συμβάντα και ήταν σε θέση να τα ερμηνεύει και να κάνει βελτιωτικές προτάσεις. Αναγνώρισε προβληματικά σημεία σε κάθε διδασκαλία της. Συγκεκριμένα, στην πρώτη ότι: α) δεν ασχολήθηκαν όλα τα νήπια στη δραστηριότητα με το ρομπότ, ούτε καν της ίδιας ομάδας, β) χρειάστηκε να ζητήσει –επανελημμένως– να κάνουν ησυχία παρότι, όπως υποστήριξε, θεωρεί αναμενόμενο τον θόρυβο λόγω ηλικίας, γ) δυσκολεύτηκε να παρακολουθεί ταυτόχρονα τις ομάδες στις δύο δραστηριότητες. Στη δεύτερη, εντόπισε τα εξής: α) χρειάστηκε να παρέμβη για να παρηγορήσει ένα κορίτσι και να επιπλήξει ένα αγόρι –ότι δεν πρέπει να

ασκούμε βία- όταν δημιουργήθηκε διένεξη μεταξύ τους, επειδή το αγόρι τράβηξε τη ζωγραφιά του κοριτσιού, β) τα νήπια είχαν στριμωχτεί κατά τη μετακίνησή τους στην «άσκηση-μύθο» και σε επόμενη σχετική δραστηριότητα θα προέβλεπε να διευρύνει τον διαθέσιμο χώρο, γ) το πλαίσιο «Π» ήταν τσαλακωμένο –όπως επισήμανε κι ένα νήπιο- διότι το είχε κατασκευάσει πρόχειρα και κατανόησε ότι θα έπρεπε να δίνει περισσότερη προσοχή στο υλικό που χρησιμοποιεί. Στα δυνατά σημεία κατά την εκτίμησή της, από την πρώτη διδασκαλία, ανέφερε: α) την ενσωμάτωση των Τ.Π.Ε. στη διδασκαλία, β) τη χρήση κούκλας persona, γ) την επιλογή του συγκεκριμένου ζωγραφικού πίνακα, δ) την υποστήριξη που παρείχε στα νήπια που έδειχναν αδυναμία και στην επιβράβευση, ε) την ευελιξία να δημιουργήσει μία επιπλέον ομάδα εργασίας, κατά την υλοποίηση και στ) τη συνεργασία μεταξύ των νηπίων και την ενεργητική τους ακρόαση. Αντιστοίχως, από τη δεύτερη: α) τις τεχνικές της «έκπληξης», της χρήσης κούκλας persona και της «αποστολής-μυστηρίου», που ενεργοποίησαν όλα τα νήπια, β) τον παιγνιώδη χαρακτήρα των δραστηριοτήτων, που είχαν με κίνηση και εικαστική έκφραση και που διευκόλυναν παιδιά με προβλήματα λόγου και γλώσσας και γ) την αξιοποίηση της προηγούμενης γνώσης των νηπίων, τόσο για έννοιες της καθημερινής ζωής όσο και για τη διδακτική διαδικασία για την εκμάθηση των φωνημάτων. Η αξιολογούμενη νηπιαγωγός συζήτησε με ενδιαφέρον τα ανατροφοδοτικά σχόλια που αφορούσαν: α) στην επιτυχή διαχείριση του διδακτικού χρόνου, β) στον ενδιαφέροντα τρόπο για την ενεργοποίηση του ενδιαφέροντος των νηπίων σε κάθε διδασκαλία, με την παρουσία κούκλας persona, αλλά και γ) στη μη αξιοποίηση των ανατροφοδοτικών σχολίων από την πρώτη στη δεύτερη διδασκαλία, όπως π.χ. να εστιάζει στη μάθηση των παιδιών και όχι στη διδασκαλία δραστηριοτήτων, π.χ. να προκρίνει την εργασία σε μικρές ομάδες παρά στην ολομέλεια, αδιαφοροποιήτα, λόγω των σημαντικών διαφοροποιήσεων στο μαθησιακό δυναμικό των νηπίων και δ) στην ενεργό εμπλοκή όλων των νηπίων και στην υποστήριξή τους αναλόγως των ατομικών αναγκών, με βάση τις αρχές της διαφοροποιημένης διδασκαλίας. Συνοψίζοντας, η αξιολογούμενη νηπιαγωγός αντιμετώπισε με σοβαρότητα και υπευθυνότητα την αξιολογική διαδικασία. Βασίστηκε στην επαγγελματική της γνώση και εμπειρία. Οργάνωσε και πραγματοποίησε τη διδασκαλία της με επαγγελματισμό. Προετοίμασε εκπαιδευτικό υλικό και ενέταξε την τεχνολογία λειτουργικά. Αξιοποίησε την προϋπάρχουσα γνώση των παιδιών. Ακολούθησε βιωματική και επικοινωνιακή προσέγγιση και επιδίωξε συνεργατική μάθηση με παιγνιώδη τρόπο. Στις μετα-αξιολογικές συζητήσεις αναστοχάστηκε εποικοδομητικά και έδειξε ενδιαφέρον για τα σχόλια. Τα κύρια χαρακτηριστικά των δύο διδασκαλιών είναι: α) η ύπαρξη σχεδίων μαθημάτων, η αξιοποίηση σύγχρονων προσεγγίσεων διδασκαλίας μάθησης και η ένταξη ψηφιακών πόρων, β) η ικανοποιητική διασύνδεση των γνωστικών αντικειμένων με την πραγματική ζωή, ο επιτυχημένος μετασχηματισμός τους σύμφωνα με τις δυνατότητες των νηπίων και η κατάλληλη καθοδήγηση για τη χρήση παραδειγμάτων, γ) η επιλογή συνεργατικών τεχνικών, η σύνδεση με την προϋπάρχουσα γνώση των νηπίων, η δημιουργία αυθεντικού εκπαιδευτικού/εποπτικού υλικού (χειραπτικού και ψηφιακού), η υποστήριξη και επιβράβευση της συμμετοχής όλων, δ) το θετικό συναισθηματικό κλίμα στις σχέσεις εκπαιδευτικού-νηπίων και νηπίων μεταξύ τους, η διαχείριση προβλημάτων συμπεριφοράς με σεβασμό στην αξιοπρέπεια των παιδιών και η εμπλοκή της πλειονότητας των μαθητών/μαθητριών σε διαδικασίες ενεργούς μάθησης. Τα χαρακτηριστικά αυτά εναρμονίζονται με τη σύγχρονη εκπαιδευτική αντίληψη και πρακτική. Ενισχύουν την ενεργητική, βιωματική και επικοινωνιακή μάθηση και υποστηρίζουν την ολόπλευρη ανάπτυξη των νηπίων. Προκειμένου να διαμορφώσουμε τη συνολική εικόνα της διδασκαλίας λάβαμε υπόψη, επιπλέον, τη σύνθεση του τμήματος και τις ατομικές διαφορές των νηπίων, όπως διατυπώνονται στο πεδίο «Συμπληρωματικά στοιχεία» στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α'. Με βάση τα παραπάνω, το έργο της αξιολογούμενης αξιολογείται εντός του εύρους της βαθμίδας «Πολύ καλό». Κατερίνη, 22-5-2024 Αρετή Μποταίτη Σύμβουλος Εκπαίδευσης (Π.Ε. 60) Διεύθυνσης Π.Ε. Πιερίας